

بررسی تاثیر آب‌های سطحی بر روی سطح آب زیرزمینی ماهیدشت

زینب کریمی^۱، جهانگیر پرهمت^۲، مجید حیدری‌زاده^۳ و عبدالنبی عبده کلاهچی^۴

چکیده

آبخوان ماهیدشت در استان کرمانشاه در غرب ایران واقع است. برنامه ریزی، توسعه و مدیریت منابع آب منطقه ماهیدشت با ابزار پیچیده‌ای از قبیل رشد جمعیت و افزایش تقاضا برای منابع آب موجود انجام شد. برای حل کمبود و افزایش آب مورد نیاز در دوره ی بحرانی رابطه بین آب‌های سطحی و زیرزمینی بررسی شد. به این دلیل دو مدل، با و بدون ارتباط بین آب سطحی و زیرزمینی به وسیله مدل‌های مفهومی (با و بدون منبع تغذیه از رودخانه) Modflow pmwin 5.3 تهیه شد. سپس سطح آب پیزومترها و حجم آبخوان در این دو حالت مقایسه گردید، این مقایسه نشان داد، سطح آب زیرزمینی در پیزومترهای نزدیک به رودخانه در حالت تغذیه از بستر رودخانه افزایش بیشتری نسبت به پیزومترهای دورتر داشته است و حجم آبخوان نیز افزایش یافته است. پس با توجه به این نتیجه، می‌توان گفت با استفاده از آب‌های سطحی به عنوان منبع تغذیه کننده آبخوان، در فصول سرد سال که برای کشاورزی استفاده نمی‌شود، می‌توان سطح آب زیرزمینی و حجم آبخوان را افزایش و آبخوان را تا حدودی احیاء نمود.

کلیدواژه‌ها: تغذیه مصنوعی، آب بند، مدل Modflow pmwin 5.3، ماهیدشت

Interaction of groundwater and surface water in Mahi-Dasht Aquifer

Dr. Jahangir Porhemat, Dr. Majid Heydarizadeh and
Dr. Abdolnabi Abdeh-Kolahchi Zeynab Karimi

Abstract

The Mahi-Dasht aquifer located in Kermanshah province, west part of Iran. Water resources planning, development and management of Mahi-Dasht area has become inerasably complex as many factors, such as population growth and increasing demand on existing water supplies. To overcome the water shortage and increase water supply during critical demand period, interaction of surface water and groundwater has been investigated. For these reason two models, with and without interaction of groundwater and surface water were developed. These conceptual models (with/without feed from river) were developed in the groundwater MODFLOW PMWIN 5.3 model. Then the groundwater level and volume of aquifer were compared. The results shows that the groundwater level increase in wells near to the river, also the aquifer volume increasing too. Too increase the groundwater level as well as the aquifer volume, it is recommend that during the wet season, the flow of river can be used as recharge of groundwater.

Keywords: Interaction of groundwater and surface water, PMWIN MODFLOW, Artificial Recharge

۱- دانشجوی دوره کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات z.karimy@yahoo.com

۲- استادیار و رئیس سازمان تحقیقات و آموزش کشاورزی

۳- استادیار و رئیس بخش تحقیقات هیدرولوژی مرکز حفاظت خاک و آبخیزداری

۴- استادیار و عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات حفاظت خاک و آبخیزداری

۱- مقدمه

آب‌های سطحی، سناریوی با و بدون تغذیه از بستر رودخانه و مدیریت آبیاری.

برداشت بی‌رویه از آب‌های سطحی و زیرزمینی در سال‌های اخیر، محدودیت منابع آب‌های سطحی و در نتیجه فشار بیش از اندازه به سفره‌های آب‌های زیرزمینی را باعث شده و در نتیجه خسارات جبران ناپذیری به منابع طبیعی و توسعه پایدار کشور وارد ساخته است. جهت جلوگیری از وقوع این فاجعه، بایستی مدیریت بهره‌برداری و حفاظت از آب‌های زیرزمینی به عنوان یک اصل و پایه در برنامه‌ریزی‌های منابع آب مورد توجه قرار گیرد. مدیریت منابع آب‌های زیرزمینی نیاز به شناخت عملکرد سفره در شرایط طبیعی و سپس پیش‌بینی اثرات برداشت و یا تغذیه دارد. در این میان با ابزارهایی مانند شبیه‌سازها و یا مدل‌ها می‌توان با دقت قابل قبولی شرایطی مشابه آنچه در طبیعت موجود است، به وجود آورد و به نتایج قابل قبول دست یافت. مدلسازی عددی در آب زیرزمینی مبانی شناخته شده‌ای دارد و این مبانی در مراجع متعددی به خوبی تبیین شده است

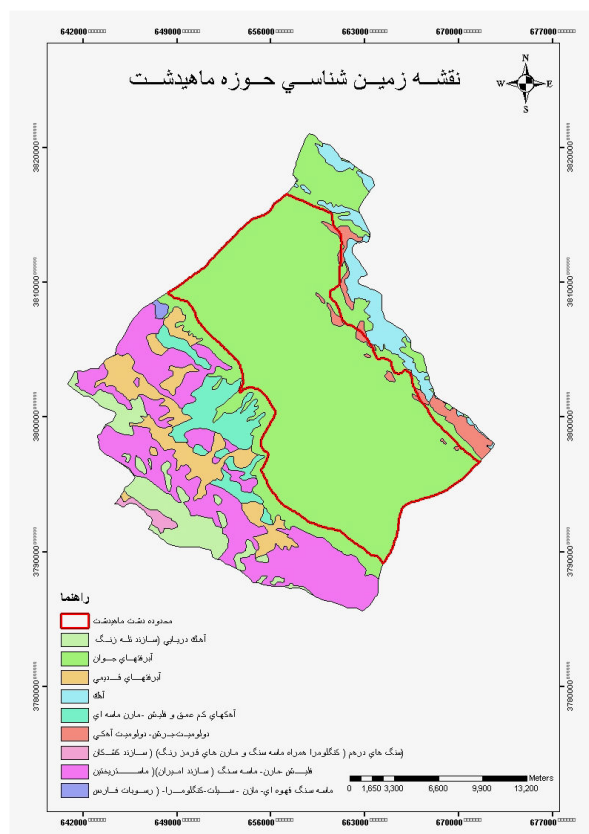
(Kinzelbach, 1986 و Boonstra and Ridder, 1981).

هدف از این تحقیق در مرحله اول بررسی و شناخت دقیق وضع آبخوان ماهیدشت بوده است که در این راستا از نرم افزار مدلسازی ریاضی pmwin 5.3 modflow استفاده شده است. مدل modflow در واقع یک حل تفاضل محدود برای معادلات دیفرانسیل جزئی حاکم بر جریان آب زیرزمینی می‌باشد (Doherty, 2001). بعد از واسنجی مدل به مقایسه سناریوهای مختلف بر افزایش تراز آب در پیزومترها پرداخته شده است. از جمله تاثیر تغذیه

۲- موقعیت جغرافیایی و زمین‌شناسی منطقه

دشت ماهیدشت در استان کرمانشاه و در شرق شهرستان کرمانشاه (مرکز استان) بین طول‌های جغرافیایی ۳۶-۴۶ تا ۵۱-۴۶ شرقی و عرض‌های جغرافیایی ۱۳-۳۴ تا ۲۸-۳۴ شمالی گسترده شده است. این دشت تقریباً "مستطیل شکل با کشیدگی شمال غرب - جنوب شرق می‌باشد و ۲۷۱ کیلومتر مربع مساحت دارد و جزء حوضه رود مرک می‌باشد. رودخانه مرک از سمت جنوب شرقی به سمت شمال در این دشت در حرکت می‌باشد. حوضه مرک یکی از مهم‌ترین زیر حوضه‌های رودخانه قره سو می‌باشد. حوضه مرک از قسمت‌های غربی و شمالی به حوضه و سرشاخه‌های رودخانه قره سو و از غرب به حوضه آبریز رودخانه چمبرزه و از جنوب به حوضه آبریز رودخانه راوند اسلام آباد غرب محدود می‌گردد (نادریانی، پ، ۱۳۸۶). طول رودخانه مرک ۱۴۹/۵ کیلومتر است که در حدود ۴۰/۵ کیلومتر آن در داخل دشت ماهیدشت و محدوده مطالعاتی قرار دارد.

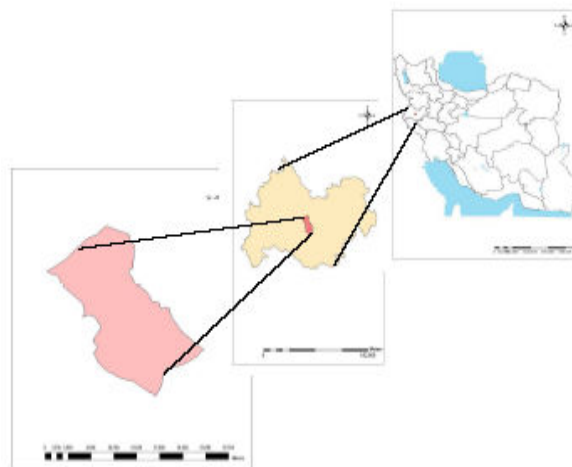
حوضه مورد مطالعه بخشی از واحد ساختمانی زاگرس می‌باشد که مرز زاگرس رورانده و چین خورده محسوب می‌شود. قدیمی‌ترین واحد سنگی موجود در این قسمت مربوط به کرتاسه می‌باشد. ناحیه مورد مطالعه از آبرفت‌های جوان و دولومیت‌های آهکی و برشی تشکیل شده و پهنه اصلی دشت ماهیدشت شامل آبرفت‌های جوان است

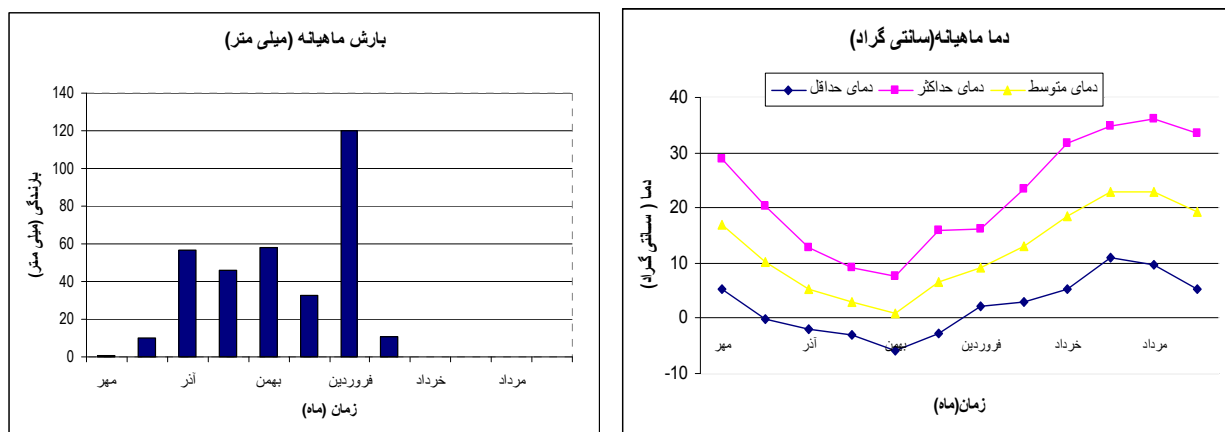
نقشه ۲- زمین‌شناسی محدوده مورد مطالعه ماهیدشت

جهت بررسی شرایط آب و هوایی حوضه آبریز مرک، از آمار ایستگاه سینوپتیک ماهیدشت استفاده شده است. نتایج بررسی آماری پارامترهای هواشناسی در نمودارهای شکل (۳) ارائه گردیده است. براساس اقلیم نمای دومارتن و آمبرژه اقلیم محدوده مورد مطالعه از مرکز حوضه مرک (ماهیدشت) به طرف خروجی منطقه از خشک و نیمه خشک سرد به سمت آب و هوای مدیترانه‌ای و نیمه مرطوب تغییر می‌نماید (طرح نواندیشان ۱۳۸۱).

که عمدتاً از رس و سیلت تشکیل یافته است. این رسوبات از جنس سنگ‌های محیط تشکیل دهنده آن‌ها بوده و متشکل از رسوبات دانه ریز و کم ارتفاع است که در ظاهر دارای دانه‌های ریز و کم شیب و بدون هیچ سیمانی بر روی هم انباشته شده است. رسوب‌های آبرفتی به دلیل نداشتن سیمان و عدم تراکم زیاد و در نتیجه وجود تخلخل زیاد بین دانه‌ها، همیشه منابع خوبی برای آب‌های زیرزمینی بوده اند و این واحد آبخوان اصلی دشت را تشکیل می‌دهد. مرتفع‌ترین نقطه ارتفاعی موجود در حوضه آبریز دشت با ارتفاع ۲۷۶۰ متر از سطح دریا در مرز شمال شرقی و در ارتفاعات سفیدکوه قرار دارد و پست‌ترین نقطه با ارتفاع ۱۳۱۵ متر از سطح دریا در محل پیوند رودخانه مرک به قره سو یا خروجی رودخانه از حوضه واقع شده است. شکل (۱) موقعیت منطقه مورد مطالعه ماهیدشت را نشان می‌دهد. شکل (۲) زمین‌شناسی حوضه مرک و دشت ماهیدشت را نشان می‌دهد.

شکل ۱- موقعیت محدوده ی مطالعاتی ماهیدشت کرمانشاه

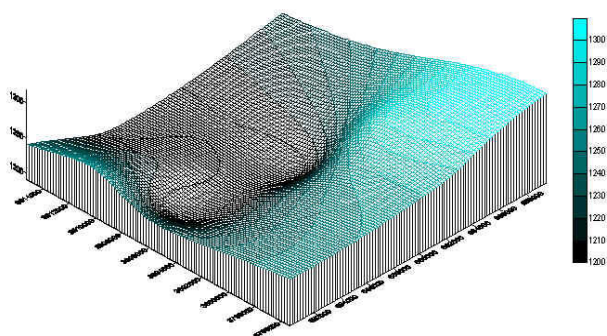
شکل ۳- نوسانات ماهیانه پارامترهای بارش و دمای ماهانه حوزه آبریز مرک

نشان می‌دهد. آمار موجود سالیانه چاه‌های بهره برداری و ماهیانه اندازه‌گیری تراز آبی آبخوان در محاسبات بیلان مورد استفاده قرار گرفته است. اطلاعات تغذیه به آبخوان با استفاده از آمار بارندگی دشت ماهیدشت و آب برگشتی از چاه‌ها به دست آمده است. ضرایب هیدرودینامیکی شامل هدایت هیدرولیکی و آبدهی ویژه با استفاده از نتایج آزمایشات پمپاژ سازمان آب منطقه‌ای استان کرمانشاه، بر روی چاه‌های بهره برداری به دست آمده است.

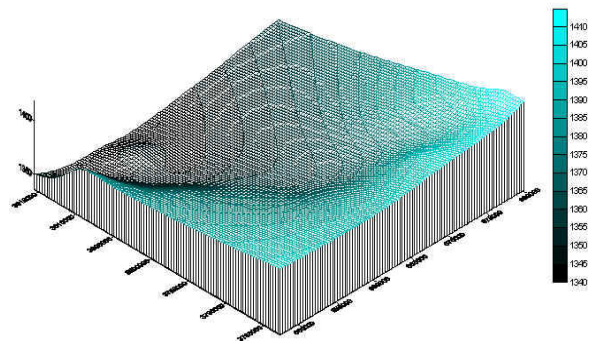
۳- مواد و روش‌ها

۳-۱- داده‌های مورد نیاز

داده‌ها از منابع مختلفی تامین شده است. در محدوده مورد مطالعه ۹۸۸ حلقه چاه بهره برداری و ۱۳ چاه پیزومتر وجود است. توپوگرافی سطح آبخوان با واحد ارتفاع از سطح دریا در ۱۳ حلقه پیزومتر تهیه گردیده است. برای ترسیم نقشه توپوگرافی سنگ کف از نتایج مطالعات ژئوفیزیک و لاگ‌های اکتشافی و اطلاعات مربوط به چاه‌های اکتشافی استفاده شده است. شکل (۴) توپوگرافی سطح آبخوان و شکل (۵) توپوگرافی سنگ کف را

شکل ۵- توپوگرافی سنگ کف

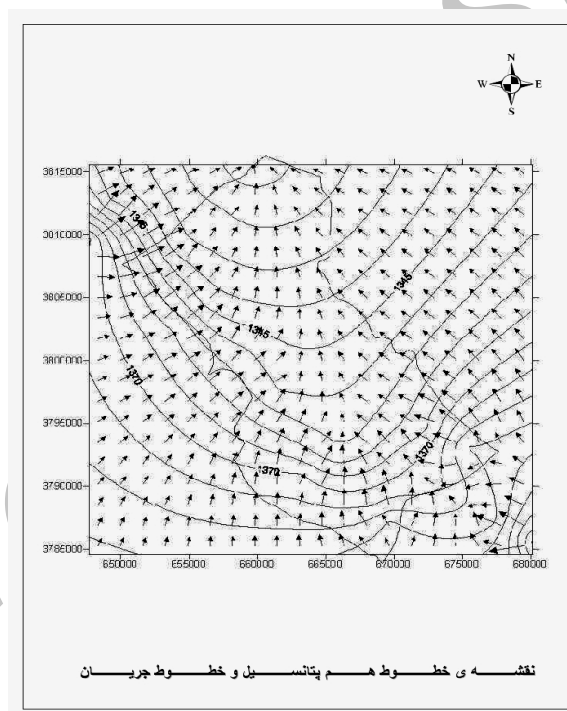

شکل ۴- توپوگرافی سطح آبخوان

۲-۳- توسعه مدل مفهومی

ضخامت لایه منفصل رسوبی در نواحی مختلف دشت متفاوت بوده و با توجه به سنگ کف کاملاً نامنظم و گسلی از حدود ۵۰ متر در پای ارتفاعات تا حدود ۲۵۰ متر در مرکز دشت متغیر می‌باشد. نقشه خطوط هم پتانسیل و جریان بر اساس اطلاعات ۱۳ پیزومتر موجود در ماهیدشت، تهیه گردیده است (شکل ۶). جهت جریان زیرزمینی از جنوب شرق به سمت شمال غرب می‌باشد. میزان شیب هیدرولیکی در بخش‌های جنوبی بیشتر و در بخش‌های شمالی کمتر است.

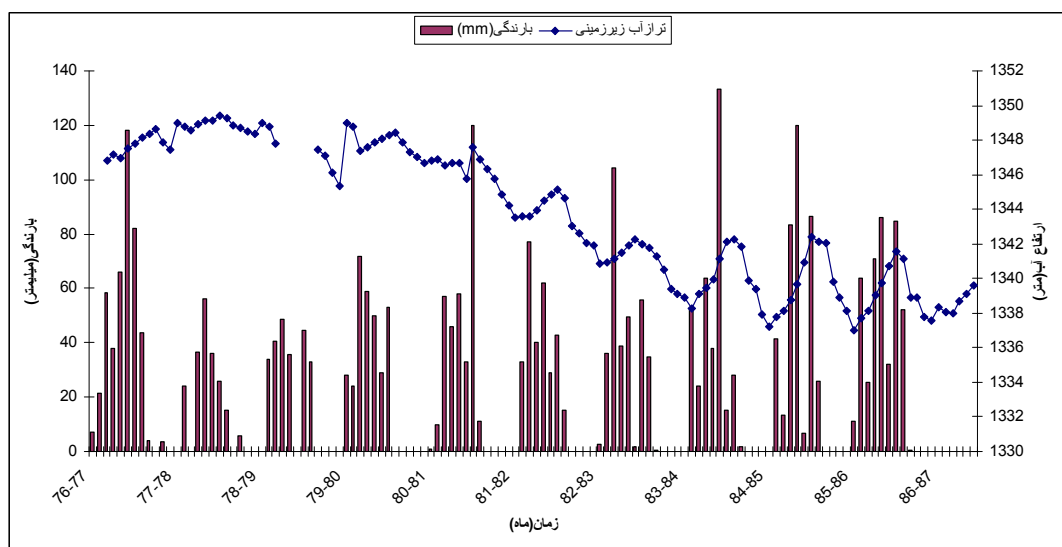
آبخوان دشت ماهیدشت در رسوبات جوان عهد حاضر قرار دارد. این آبخوان از نوع آزاد می‌باشد. حد سفره آب زیرزمینی در کف در تماس با سنگ کف از جنس آهک و بسیار متغیر می‌باشد و دانه بندی رسوبات آبرفتی در محدوده مورد مطالعه در دامنه ارتفاعات مجاور بیشتر متشکل از شن و ماسه با میزان کمی سیلت و رس بوده که به سمت مرکز دشت ذرات دانه ریز در حد (رس و سیلت) می‌شوند.

نقشه ۶- نقشه ی خطوط هم پتانسیل و جریان دشت ماهیدشت

۷۶ تا اسفند ۸۶ هیدروگراف واحد دشت تهیه و با میزان بارندگی ماهانه مقایسه شده است (شکل ۷). این نمودار نشان می‌دهد که تراز آب زیرزمینی در طی این سال‌ها ۷/۱۷ متر کاهش یافته است.

با استفاده از نتایج آزمایشات پمپاژ چاه‌های بهره برداری میزان قابلیت انتقال از ۱۰۰۰ مترمربع در روز در بخش‌های شمالی تا ۱۰۰ متر مابعد در حواشی دشت می‌رسد. متوسط آبدهی ویژه ۰/۰۵ تعیین شده است. با روش تیسن و براساس داده‌های پیزومتری آذر

شکل ۷- هیدروگراف واحد دشت ماهیدشت ۱۳۸۶

میلیون متر مکعب بر آورد گردیده است. برای محاسبه ورودی و خروجی زیرزمینی از محدوده بیلان، از نقشه تراز آب زیرزمینی میانگین سال ۸۰-۸۱ و قابلیت انتقال مقاطع ورودی و خروجی که از نتایج آزمون‌های پمپاژ استخراج شده اند، استفاده شده است. بر این اساس حجم ورودی به محدوده بیلان در سال بیلان ۶/۰۵ میلیون متر مکعب محاسبه گردید. با توجه به وجود ایستگاه هیدرومتری خرس آباد در ورودی دشت رواناب‌های حاصل از باران در حدود ۵/۲ میلیون متر مکعب تخمین زده شد که با توجه به خاک‌شناسی دشت در حدود ۲۵٪ به عنوان نفوذ در آبخوان و معادل ۱/۳ میلیون متر مکعب در نظر گرفت شد. و با توجه به ایستگاه هیدرومتری ماهیدشت در ورودی محدوده (۹/۱۲ میلیون متر مکعب) و ایستگاه هیدرومتری خرس آباد در خروجی محدوده (۶/۶ میلیون متر مکعب) و معادل ۶/۲ میلیون متر مکعب نفوذ در آبخوان در نظر گرفته

۳-۳- بیلان آب

در یک دوره زمانی از مهر ۸۰ تا شهریور ۸۱ مولفه‌های بیلان محاسبه گردیده است. مولفه‌های ورودی به محدوده بیلان شامل نفوذ از نزولات جوی در سطح دشت، برگشت آب مصرفی، جریان ورودی زیرزمینی، زهکشی از بستروودخانه و نفوذ از رواناب‌های سطحی در نظر گرفته شده است. با توجه به بارش انجام شده در سال آبی ۸۱-۱۳۸۰ (۳۶۶ میلی متر)، حجم بارش در محدوده بیلان ۹۱/۰۳ میلیون متر مکعب برآورد گردیده است. براساس میزان تبخیر و تعرق پتانسیل دشت و جنس رسوبات و پوشش گیاهی دشت، ۱۰٪ از این حجم معادل ۹/۱ میلیون متر مکعب به عنوان نفوذ از طریق نزولات جوی در محاسبات بیلان استفاده شده است. برای محاسبه آب برگشتی مصرفی، ۳۰٪ از آب مصرفی کشاورزی و ۷۰٪ از آب برگشتی شرب به عنوان آب برگشتی به محدوده بیلان و معادل ۲۳/۶۷

بررسی تاثیر آب‌های سطحی بر روی سطح آب زیرزمینی ماهیدشت

معادل ۱/۹۳۲ میلیون متر مکعب تبخیر از آبخوان محاسبه شده است. نتیجه محاسبات بیلان (جدول ۲) نشان می‌دهد که در آبخوان ماهیدشت در سال آبی ۸۰-۸۱ بیلان منفی معادل ۳۵/۵۸- میلیون متر مکعب حاکم بوده است. هیدروگراف واحد دشت نیز در محدوده زمانی محاسبه بیلان ۲/۵ متر کاهش نشان می‌دهد. با اعمال آبدهی ویژه ۰/۰۵ برای آبخوان ۳۴ میلیون متر مکعب محاسبه می‌گردد که با نتایج بیلان هم خوانی دارد.

شد. مولفه‌های خروجی از محدوده بیلان شامل تخلیه توسط چاه‌های بهره برداری، خروجی زیرزمینی و تبخیر از سطح آبخوان می‌باشد. براساس اطلاعات آماربرداری از منابع آب در سال ۸۱-۸۰، میزان بهره برداری در محدوده بیلان ۷۷/۹۱ میلیون مترمکعب گزارش شده است. و حجم جریان خروجی زیرزمینی از محدوده بیلان معادل (۲/۰۶) میلیون متر مکعب) محاسبه گردید. و در حدود ۶۱ کیلومترمربع از آبخوان کمتر از ۵ متر می‌باشد و

جدول ۲- نتایج محاسبات بیلان آبی آبخوان دشت ماهیدشت (سال آبی ۱۳۸۱-۸۰)

تخلیه (میلیون مترمکعب)	تغذیه (میلیون متر مکعب)	پارامترهای بیلان
	۶/۰۵	جریان ورودی آب زیرزمینی
	۹/۱	ورودی از طریق نزولات جوی
	۲۳/۶۷	ورودی از طریق برگشت آب کشاورزی
	۶/۲	نفوذ از بستر رودخانه
	۱/۳	نفوذ از رواناب‌های سطحی
۲/۰۶		جریان خروجی آب زیرزمینی
۷۸/۰۲		تخلیه از طریق چاه‌ها
۱/۹۳۲		تبخیر از آبخوان
۸۱/۹۰۲	۴۶/۳۲	مجموع
۳۵/۵۸-		تغییرات حجم آبخوان

به معیارهایی مانند کارایی مدل، عمومیت مدل و سهولت کاربرد مدل توجه می‌گردد. هم چنین مدلی که مراحل مختلف ورود و خروج داده‌ها، تنظیم و ارائه نتایج با استفاده از ابزارهای گرافیکی با دقت قابل قبول را داشته باشد ارجحیت دارد. با توجه به موارد فوق و اهداف این مقاله، از نسخه Modflow 5.3 استفاده شده است.

۳-۴- مدل Modflow pmwin 5.3

معادله حاکم بر جریان آب زیرزمینی از دیدگاه سیستم جریان به صورت زیر است:

$$S \frac{\partial h}{\partial t} + \frac{\partial}{\partial x} (xK \cdot \frac{\partial h}{\partial x}) + \frac{\partial}{\partial y} (yK \cdot \frac{\partial h}{\partial y}) + \frac{\partial}{\partial z} (Kz \cdot \frac{\partial h}{\partial z}) = \delta h / \delta R \pm t$$

که xK ، yK و Kz مولفه‌های تنسور هدایت هیدرولیکی، S ظرفیت ویژه و R مولفه‌های تغذیه یا تخلیه به آبخوان می‌باشد. در انتخاب کد کامپیوتری

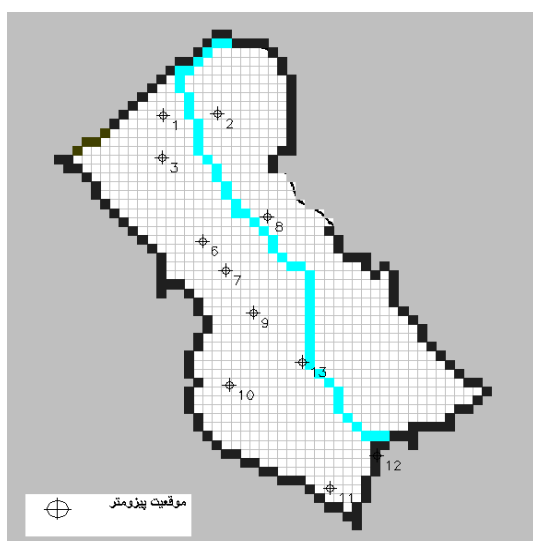
۳-۴-۱- طراحی مدل دشت، تعیین مرزها

برای مدل‌سازی آب زیرزمینی منطقه مورد نظر، سلول‌ها با ابعاد ۵۰۰ متر انتخاب شده‌اند، که در ۵۷ ستون و ۶۰ ردیف قرار می‌گیرد. سطح آبخوان به عنوان مرز بالایی و واحدهای کف آبخوان به عنوان مرز پایینی مدل در نظر گرفته شده‌اند. مرزهای آبخوان در مدل از نوع بار ثابت می‌باشند. شکل (۷) مرزهای مدل را نشان می‌دهد.

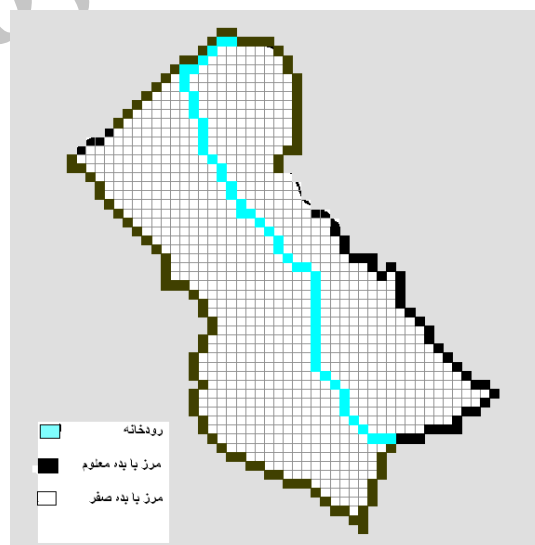
۳-۴-۲- ورود اطلاعات مدل

با استفاده از ارتفاع مطلق پیزومترها، نقشه توپوگرافی سطح آبخوان و با توجه به مطالعات

ژئوفیزیکی، لوگ‌های اکتشافی و چاه‌های بهره برداری توپوگرافی سنگ کف آبخوان دشت ماهیدشت ترسیم شد شکل (۳) و (۴). مولفه‌های تخلیه و تغذیه به مدل براساس نتایج مطالعات هیدروژئولوژیکی به مدل وارد شد. در محدوده مدل سازی ۹۸۸ حلقه چاه بهره برداری و ۱۳ پیزومتر موجود است، (شکل ۸) موقعیت پیزومترها را در دشت ماهیدشت نشان می‌دهد. تغذیه ناشی از بارش، آب برگشتی از چاه‌های بهره برداری و چشمه توسط بسته تغذیه وارد مدل شد. ضرایب هیدرودینامیکی با استفاده از نتایج آزمایشات پمپاژ به مدل داده شد.

شکل ۸- موقعیت پیزومترها در محیط مدل

شکل ۷- مرزهای مدل

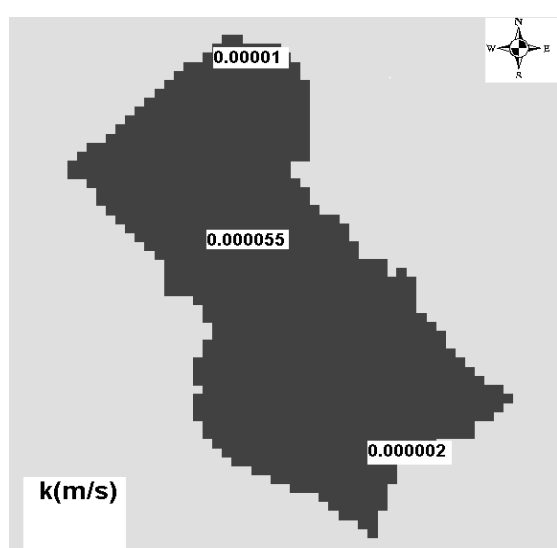
کمترین نوسان را دارد، به عنوان بار آبی اولیه به مدل داده می‌شود. برای شبیه سازی دشت ماهیدشت زمان واسنجی شرایط ناپایدار از آذر ۸۰ تا آذر ۸۱ در طی ۱۲ پریود در نظر گرفته شد.

برای اجرای مدل شرایط اولیه بار آبی به مدل داده می‌شود، تا مدل بتواند بر طبق بار اولیه داده شده به جهت حل معادلات دیفرانسیل، بارآبی در کل آبخوان محاسبه شود. بدین منظور، آمار سطح آب آبخوان ماهیدشت در آبان ماه سال ۸۰ که

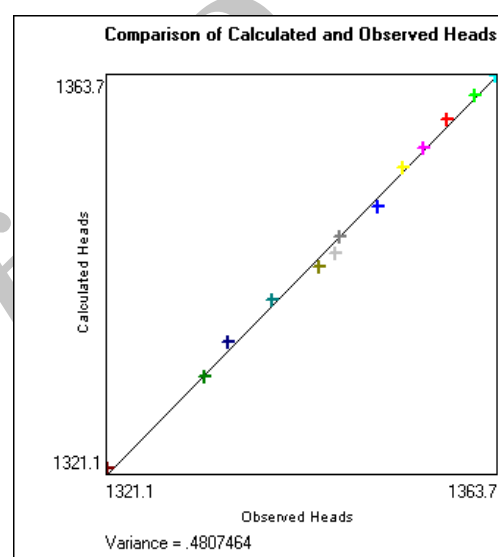
۳-۴-۳- واسنجی مدل

انطباق مطلوبی حاصل شد. در واسنجی پایدار واریانس برابر $0/48$ درصد می‌باشد. شکل (۹) انطباق مناسب بین ترازهای مشاهده‌ای و محاسباتی در حالت پایدار و شکل (۱۰) هدایت هیدرولیکی بهینه شده توسط مدل را نشان می‌دهد.

در واسنجی حالت ماندگار، از داده‌های سطح آب آبان ماه ۸۰ که دارای کمترین نوسان است، استفاده شده است. در این مرحله با اجرای مکرر مدل، هدایت هیدرولیکی بهینه گردید تا بین سطح آب محاسبه‌ای توسط مدل و سطح آب مشاهده‌ای

شکل ۱۰- هدایت هیدرولیکی بهینه شده بعد از کالیبراسیون (بر حسب متر بر ثانیه)

شکل ۹- مقایسه تراز مشاهده‌ای و محاسباتی

حالت ناپایدار از آمار سطح آب مربوط به آذر ۸۰ تا آذر ۸۱ استفاده شده است. در جدول (۳) خطاهای محاسباتی در طی ۱۲ پریود در واسنجی ناپایدار نشان داده شده است.

بعد از واسنجی مدل در حالت پایدار، این کار در حالت ناپایدار صورت می‌گیرد. در این مرحله آبدهی ویژه بهینه می‌گردد. مقادیر اولیه آبدهی در حدود $0/05$ به مدل وارد شد. برای واسنجی مدل در

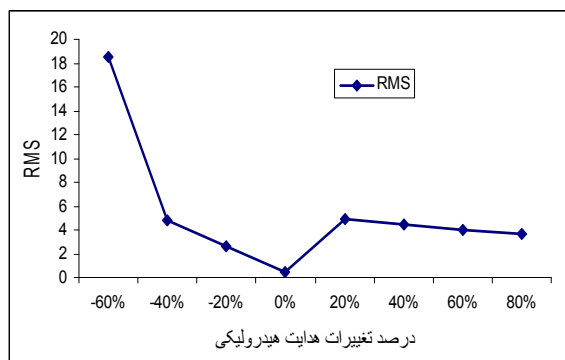
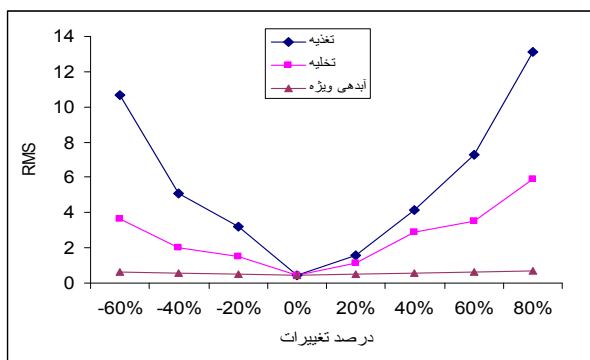
جدول ۳- خطاهای محاسباتی در طی ۱۲ پریود در حالت واسنجی ناپایدار

دوره	اردیبهشت ۸۱	فروردین ۸۱	اسفند ۸۰	بهمن ۸۰	دی ۸۰	آذر ۸۰
درصد خطای محاسباتی	۰/۶۷	۰/۵۹	۰/۴۸	۰/۳۳	۰/۱۵	۰/۱۵
دوره	آبان ۸۱	مهر ۸۱	شهریور ۸۱	مرداد ۸۱	تیر ۸۱	خرداد ۸۱
درصد خطای محاسباتی	۰/۲۷	۰/۱۵	۰/۲۷	۰/۲۳	۰/۳۲	۰/۴۶

۳-۴-۴- تحلیل حساسیت

در حالت پایدار مدل نسبت به تغییر میزان هدایت هیدرولیکی و در حالت ناپایدار نسبت به تغییرات تغذیه، تخلیه و آبدهی ویژه بررسی گردید. نتیجه بررسی نشان داد که مدل بیشترین حساسیت را به

تغییر در هدایت هیدرولیکی دارد و میزان تغذیه، تخلیه و آبدهی ویژه از نظر حساسیت در رده‌های بعدی قرار می‌گیرد. (نمودار ۹) میزان حساسیت مدل را نسبت به پارامترهای مختلف نشان می‌دهد.

شکل ۹- میزان حساسیت مدل نسبت به پارامترهای مختلف

۴-۷- صحت سنجی

بعد از واسنجی در حالت ناپایدار مدل نیازمند تایید یا صحت سنجی می‌باشد تا بتوان به آن اطمینان کرد.

بدین منظور از مهر ۷۹ تا شهریور ۸۰ صحت سنجی صورت گرفت. (جدول ۴) خطاهای محاسباتی در طی ۱۲ پروید در حالت صحت سنجی را نشان می‌دهد.

جدول ۴- خطاهای محاسباتی در طی ۱۲ پروید در حالت صحت سنجی

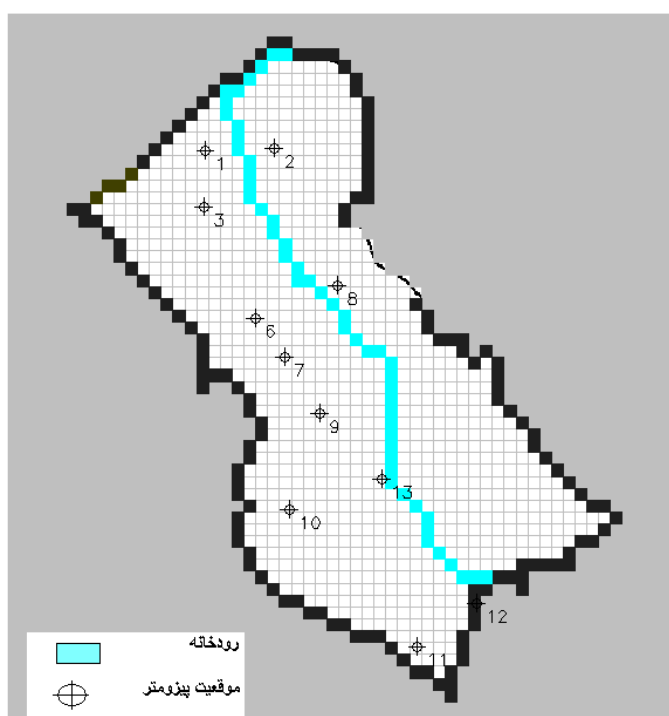
دوره	اسفند ۷۹	بهمن ۷۹	دی ۷۹	آذر ۷۹	آبان ۷۹	مهر ۷۹
درصد خطای محاسباتی	۰/۶۵	۰/۶۴	۰/۵۷	۰/۶۱	۰/۳۶	۰/۲۸
دوره	شهریور ۸۰	مرداد ۸۰	تیر ۸۰	خرداد ۸۰	اردیبهشت ۸۰	فروردین ۸۰
درصد خطای محاسباتی	۰/۷۷	۰/۵۱	۰/۴۶	۰/۵۷	۰/۹۲	۰/۸۸

۴- بحث و نتایج

۴-۱- بررسی اثر تغذیه از بستر رودخانه مرک بر روی آبخوان و سطح آب پیزومترهای دشت ماهیدشت

رودخانه مرک ماهیدشت در سال‌های ۴۵ تا سال ۷۶ یک رودخانه دائمی بوده است، اما از سال ۷۶ به تدریج این رودخانه خشک و موقتی شده است. در سال آبی ۸۰-۸۱ این رودخانه در ماه‌های بهمن،

اسفند، فروردین، اردیبهشت آب داشته و در مابقی ماه‌ها خشک می‌باشد. بررسی ارتباط رودخانه مرک در دشت ماهیدشت در قالب دو سناریوی متفاوت، در حالت اول با تغذیه از بستر رودخانه و در حالت دوم بدون تغذیه از بستر رودخانه در نظر گرفته شد. (شکل ۱۰) مسیر رودخانه موقتی مرک را در دشت ماهیدشت نشان می‌دهد.

شکل ۱۰- مسیر رودخانه موقتی مرک در دشت ماهیدشت

تغذیه از بستر رودخانه، افزایش داشته است که این افزایش سطح آب در پیزومترهای نزدیک رودخانه (پیزومتر ۱، ۲، ۸، ۱۳) مشهودتر می‌باشد. به طوری که این افزایش در فروردین ماه برای پیزومتر ۱ به ۰/۱ متر، برای پیزومتر ۲ به ۰/۱۲ متر، برای پیزومتر ۸ به ۰/۹ متر و برای پیزومتر ۱۳ به ۱/۳ متر می‌رسد و همان طور که مشخص است افزایش سطح آب در پیزومتر ۱۳ که به رودخانه نزدیک‌تر است، بیشتر از پیزومترهای دیگر می‌باشد. (شکل ۱۱) مقایسه تغییرات سطح آب در پیزومترهای ماهیدشت را در دو حالت با تغذیه و بدون تغذیه از بستر رودخانه نشان می‌دهد.

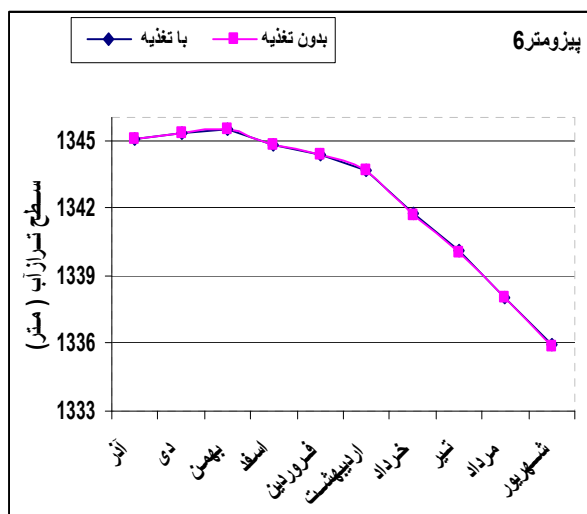
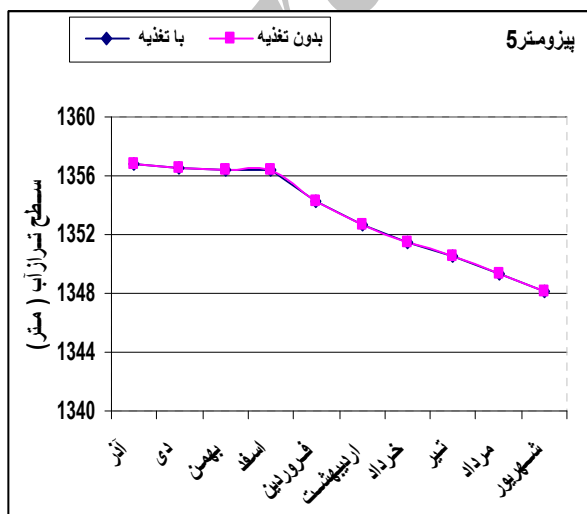
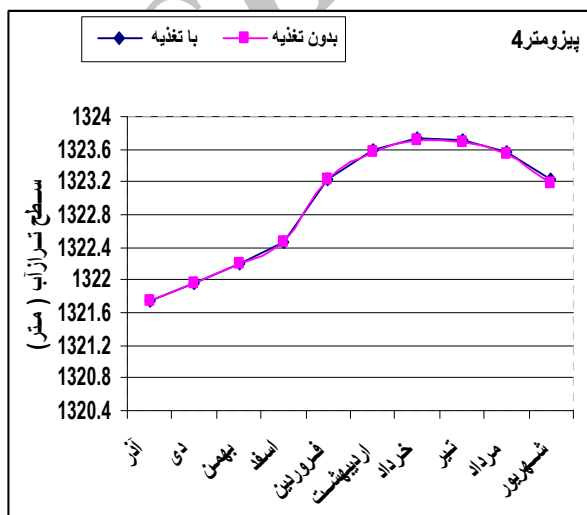
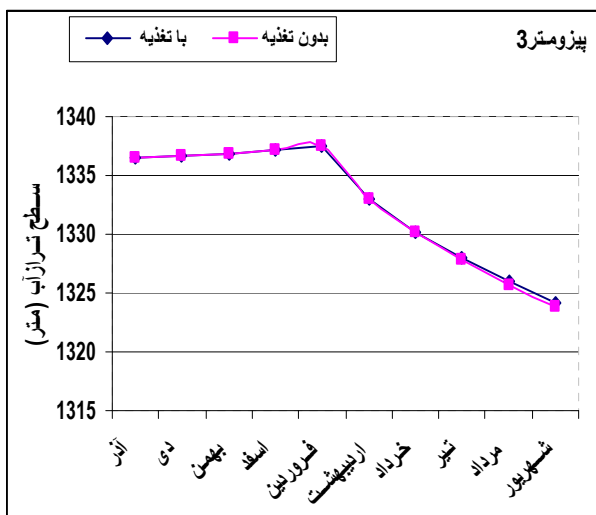
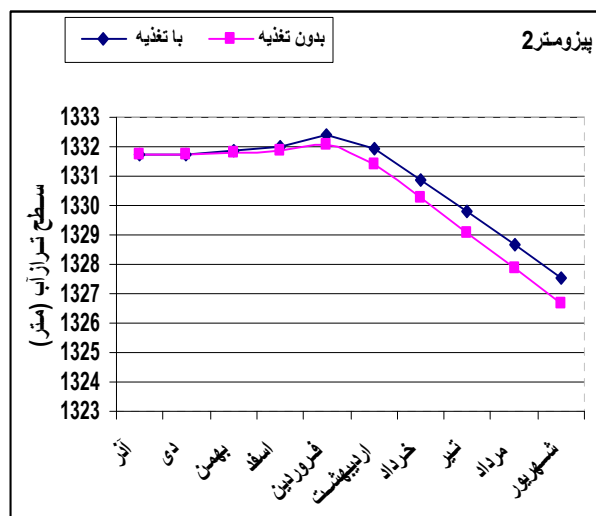
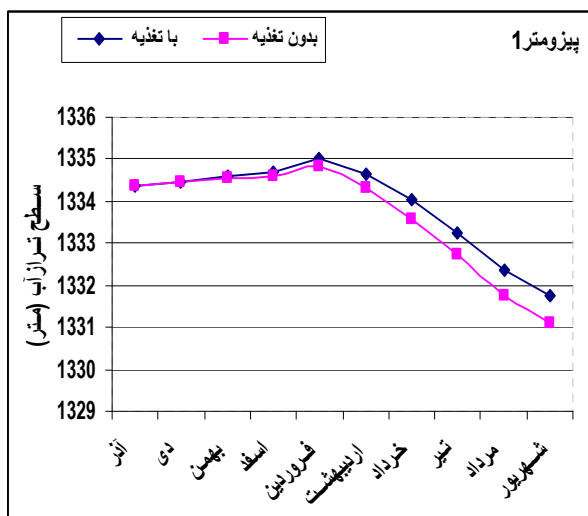
سناریوی اول: درحالت اول با در نظر گرفتن

تغذیه از بستر رودخانه مدل اجرا گردید، برای این کار میزان ۶/۲ میلیون متر مکعب آب به صورت تغذیه وارد سلول‌های مسیر رودخانه شد و سطح آب پیزومترها در ماه‌های مختلف محاسبه گردید. و هم چنین دربیان مدل تغییرات حجم آبخوان بررسی شد.

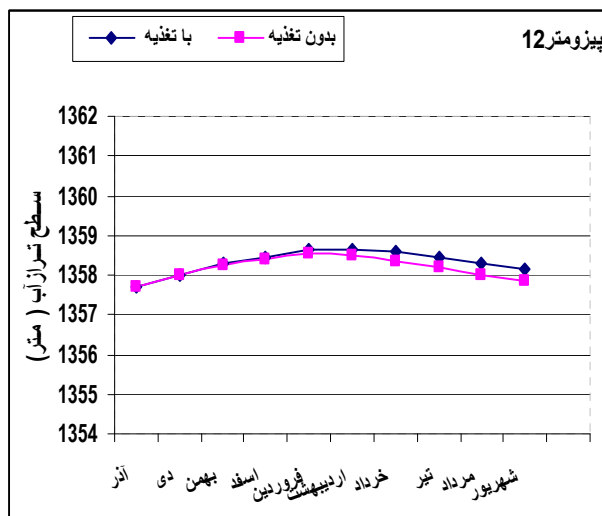
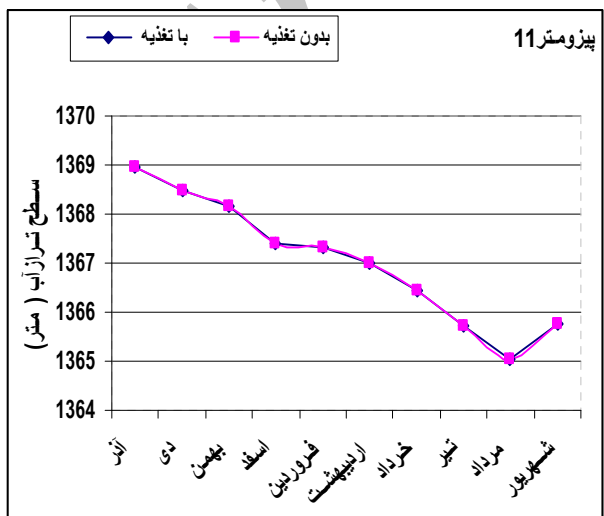
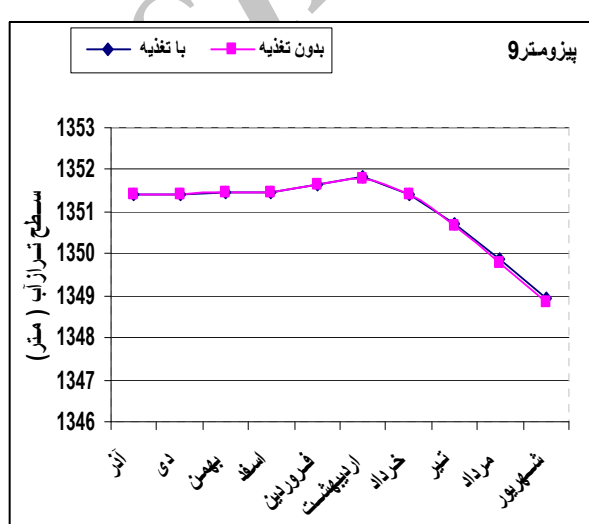
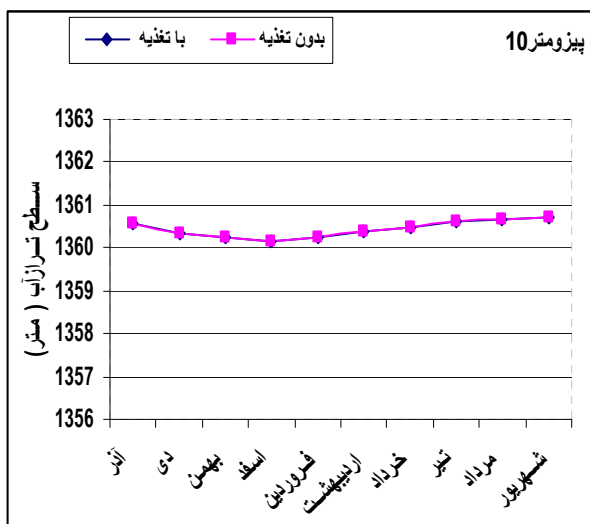
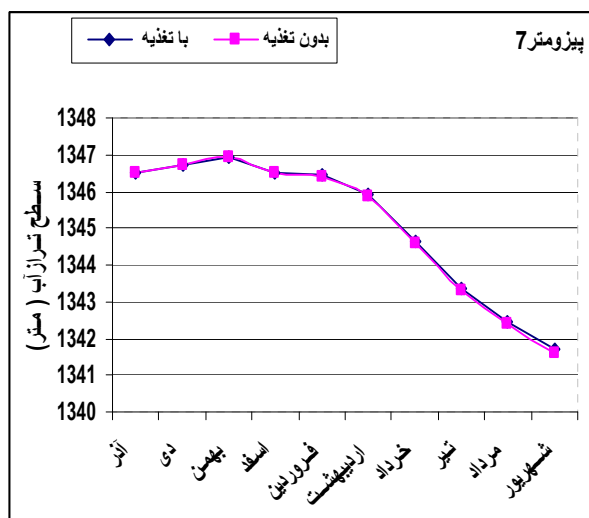
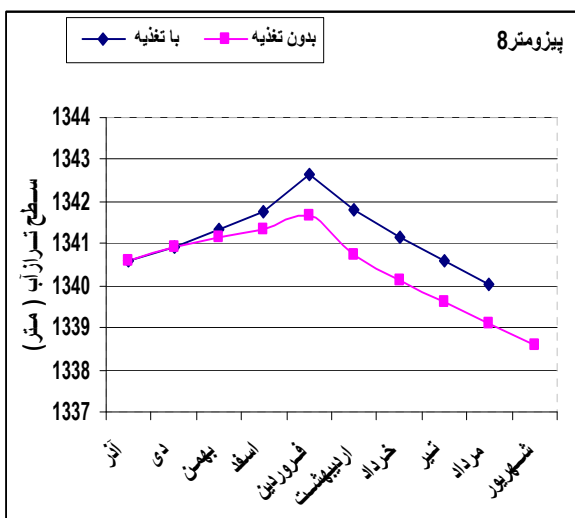
سناریوی دوم: درحالت دوم رودخانه خشک و

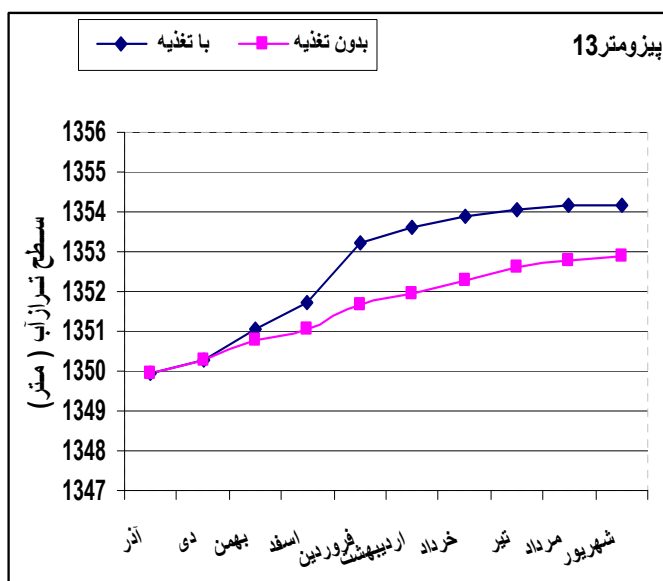
میزان تغذیه از بستر رودخانه صفر در نظر گرفته شد و سطح آب پیزومترها و حجم آبخوان برای این حالت نیز بررسی گردید

پس از انجام و مقایسه سطح آب پیزومترها در این دو حالت مشخص گردید که سطح آب از ماه بهمن که رودخانه جریان پیدا کرده است، در حالت با تغذیه از بستر رودخانه نسبت به حالت بدون

بررسی تاثیر آب‌های سطحی بر روی سطح آب زیرزمینی ماهی‌دشت

شکل ۱۱- مقایسه تراز آب پیزومترها در دو حالت با تغذیه و بدون تغذیه از بستر رودخانه

همان‌طور که از نمودارها مشخص است، پیزومترهای که به رودخانه نزدیک‌تر (پیزومتر ۸ و ۲ و ۱ و ۱۳) می‌باشد بیشتر تحت تأثیر تغذیه از بستر رودخانه بوده و سطح آب در آنها بالا آمده، در پیزومترهای دورتر (پیزومتر ۱۰ و ۱۱ و ۵) تغییرات خیلی کمتری در سطح آب مشاهده شده است. میزان تغییرات حجم آبخوان در این دو حالت تعیین و سپس با هم مقایسه گردید. (جدول ۵) میزان تغییرات حجم آبخوان ماهیدشت را در دو حالت بدون تغذیه و با تغذیه از بستر رودخانه نشان می‌دهد.

بررسی تاثیر آب‌های سطحی بر روی سطح آب زیرزمینی ماهیدشت

جدول ۵- تغییر حجم آبخوان در دو حالت با تغذیه وبدون تغذیه

ماه	اختلاف حجم (مترمکعب درماه)	با تغذیه - بدون تغذیه	بدون تغذیه	با تغذیه
بهمن	۸۸۷۶۹۰	۳۰۶۱۰	-۱۰۵۹۰	۴۱۲۰۰
اسفند	۱۱۵۳۲۰۰	۳۸۴۴۰	-۶۴۴۰	۳۲۰۰۰
فروردین	۳۸۰۷۶۶۰	۱۲۲۸۲۷	۲۱۴۰	۱۲۴۹۶۷
اردیبهشت	۳۴۱۰۰۰	۱۱۰۰۰	-۳۲۸۰۰۰	-۳۱۷۰۰۰
مجموع	۶۱۸۹۵۰			

برای بخش‌های مرکزی آبخوان ($4/8m/day$) محاسبه گردید.

۴- در واسنجی ناپایدار، آبدهی ویژه بهینه گردید که از $0/025$ در بخش‌های جنوبی تا $1/1$ در بخش‌های مرکزی در تغییر است.

۵- تحلیل حساسیت نشان می‌دهد که مدل بیشترین حساسیت را به تغییر در هدایت هیدرولیکی دارد و میزان تخلیه و تغذیه و ضریب آبدهی ویژه از نظر حساسیت در رده‌های بعدی قرار می‌گیرد.

۶- شبکه آبراهه اصلی منطقه (رودخانه مرک) به صورت یک رودخانه فصلی می‌باشد که در طول ۴ الی ۵ ماه از سال قابل بهره برداری نیست. بنابراین مهم‌ترین و باارزش‌ترین منابع آب جهت تأمین نیازها در منطقه آب‌های زیرزمینی می‌باشد. بیشترین درصد مصرف آب زیرزمینی در حوزه آبریز مرک $87/31$ درصد، مربوط به بخش کشاورزی می‌باشد. در سال‌های اخیر به علت تغییر الگوی کشت و تبدیل زمین‌های زراعی دیم به آبی بهره برداری از آب‌های زیرزمینی در منطقه روند رو به رشدی داشته است که این امر توجه بیشتر به آبخوان‌های منطقه را می‌طلبد.

همان طور که مشخص است در حالت با تغذیه از بستر رودخانه آبخوان در حدود $6/2$ میلیون متر مکعب افزایش حجم مخزن داشته است.

۵- نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از این مطالعه را می‌توان در ۸ بند به شرح زیر خلاصه کرد.

۱- جهت جریان آب زیرزمینی از جنوب شرق به سمت شمال غرب محدوده دشت می‌باشد و میزان شیب هیدرولیکی در بخش ورودی حوزه بیشتر می‌باشد.

۲- بیلان آبخوان ماهیدشت در طی دوره بیلان یکساله از مهر ۱۳۸۰ تا مهر ۱۳۸۱ منفی می‌باشد. تغییرات ذخیره آبخوان بر اساس هیدروگراف واحد دشت و مدل محاسبه شده است و میزان $35/5$ میلیون متر مکعب کاهش را نشان می‌دهد.

۳- در حالت واسنجی پایدار، کمترین مقدار هدایت هیدرولیکی بهینه شده برای بخش‌های جنوبی آبخوان ($0/2m/day$) و بیشترین مقدار آن

۶- منابع

- مطالعات تعیین حد بستر، حریم و پهنه بندی سیلاب رود خانه مرک، جلد سوم، فیزیوگرافی، مطالعات ریخت شناسی و فرسایش و رسوب، (۱۳۸۱)، شرکت طرح نواندیشان.

- نادریانی، پ.، (۱۳۸۶)، مکان یابی تغذیه مصنوعی آبخوان حوزه آبریز مرک، پایان نامه کارشناسی ارشد، گروه جغرافیا، دانشگاه رازی کرمانشاه

- Doherty, G, 2001-Quantitative Hydrogeology, Academic press. Inc, Orlando, Florida

- Boonstra, J., Deridder, N.A., 1981-Neumerical Modeling of Groundwater Basins User Oriented Manual, International Institute Foreland Reclamation and Improvement / ILRIP. O. BOX 45, 67000 AA Wageningen, The Netherlands.

- Kinzelbach, W, 1986-Groundwater Modeling: An Introduction with Sampil program in BASIC Developments in Water Science, Elsevier

۷- سطح آب در پیزومترها ماهیدشت در حالت تغذیه از رودخانه نسبت به حالت بدون تغذیه افزایش یافته است که این افزایش در پیزومترهای نزدیک رودخانه (۱، ۲، ۸ و ۱۳) مشهودتر می باشد.

۸- با بهره وری صحیح از آب های سطحی و استفاده آن ها به عنوان منابع تغذیه کننده ی دشت می توان سطح آب های زیرزمینی را بالا برد و حجم ذخیره آبخوان را افزایش و افت حاصل از برداشت های بی رویه از آبخوان را تا حدودی جبران نمود.

پیشنهادات

۱- استفاده از آب بندهای کم هزینه در طول رودخانه مرک برای نفوذ و ذخیره سازی آب در مواقعی که آب های سطحی و رواناب ها جریان دارند.

۲- هدایت سیلاب ها و بهره برداری از آن برای تغذیه مصنوعی در منطقه

تشکر و قدردانی

با تشکر از مرکز تحقیقات حفاظت خاک و آبخیزداری تهران و خانم سمیه عطایی زاده از خوزستان برای اجرای مدل آب زیرزمینی Modflow و آقای همایون حصادی از مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان کرمانشاه که در تهیه این مقاله یاری رسانده اند، تشکر و قدردانی می شود.